

ویلیام اینک

William Ingé

(۱۹۱۳-۱۹۷۳)

ترجمه و تألیف، منصور خلیج

مفاهیم تمثیلی مسائل خانوادگی و عاطفی انسانها را به تحریر کشیده است. از نظر منتقدین دو نوع قضاوت بر روی آثار اینک مطرح است. برخی او را به عنوان یکی از پیهترین «حاسرون» و باهوشترين نمایشنامه‌نویسان معاصر امریکایی می‌شناسند، و گروه دیگر آثار او را به دلیل طرح یک نوع واقعگرایی سطحی که همواره عشق را به عنوان نوشداری همه‌ی آلام بشری پیشهاد می‌کند مورد انتقاد قرار می‌دهند.

طرح نمایشنامه‌های او با ترسیم جزئیات سطحی قابل ملاحظه‌ای ترکیب شده است و شخصیت‌های اصلی آثارش همواره شور و احساس برای سرگشتنگی و سردرگمی از خود نشان می‌دهند.

نخستین نمایشنامه اینک آنسوی بهشت^(۴)

(نگارش ۱۹۴۷) نام دارد، که توسط گروه مارکو جوزز^(۵) در تئاتر شهر دالاس با موفقیت به صحنه رفت.

نمایشنامه تاریکی در بالای پله‌ها^(۶) (نگارش ۱۹۵۷) بازنویسی دیگری است از کار قبلی و درامی است خانوادگی که روند بلوغ یک خانواده دارای تضاد را بازگو می‌کند. این دو اثر هر دو از سوی کمپانیهای سینمایی به فیلم درآمدند.

اما باوچر با نمایشنامه شی‌بای کوچک^(۷) بازگرد (نگارش ۱۹۵۰) درهای موفقیت بر روی اینک گشوده شد. این اثر مدت شش ماه بر روی صحنه بود و استقبال تماشاگران از آن پسیار در خور توجه.

ویلیام اینک نمایشنامه‌نویس و فیلم‌نامه‌نویس آمریکایی در سوم ماه مه ۱۹۱۳ در ایندی‌پندس^(۸) واقع در ایالت کانزاس^(۹) به دنیا آمد. زمانیکه محصل بود، کار تئاتر را با شرکت در نمایشنامه‌های مدرسه و نیز شرکت در اردوهای تابستانی آغاز کرد. اینک تحصیلاتش را در دانشگاه کانزاس و کالج ایالت آیووا^(۱۰) دنبال نمود و در سال ۱۹۳۷ فارغ‌التحصیل شد. طی سالهای ۱۹۳۷ تا ۱۹۴۷ به شغل آموزگاری اشتغال داشت. برای مدتی به نوشتن نقد تئاتر و فیلم پرداخت. از سال ۱۹۴۹ تا ۱۹۴۶ نیز در دانشگاه واشنگتن مدرس زبان انگلیسی بود. نمایشنامه‌نویسی را از سال ۱۹۴۷ بصورت جدی آغاز کرد. شهرت اینک بیشتر به لحاظ نگارش نمایشنامه و فیلم‌نامه‌هایست که با نگاهی واقعگرا همراه با

شی بای کوچک برگرد، پیرامون زندگی داک^(۱) و لولا^(۲) یک زوج میانسال است که در یک شهرستان زندگی کمالت باری را سپری می‌کنند. هنگامیکه بیست سال پیش با حامله شدن لولا آندو مجبور به ازدواج با یکدیگر شدند، لولا زیبا و دارای رویاهای رومانتیک بود و داک داشجوی سال سوم پترشکی با بلندپرآذیهای خاص خود، بزودی فرزندش بدلیلی می‌میرد و لولا به لحاظ تاراحتی توانایی اش را برای بدنی آوردن فرزندی دیگر از دست می‌دهد. داک نیز در میابد که هزینه تحصیلات خرج شده است حالا داک بالاخره پس از یازده سال توانسته است اعتیاد خود را به الکل کنار بگذارد و بعنوان کسی که کارش ماساز و جابجایی ستون فقرات است مشغول کار است. لولا هم به زنی فربه و شلخته تبدیل شده که احساسات کودکانه اش را پیرامون سک کوچکش شی با متمن کر ساخته است. لولا سعی می‌کند تنهایی اش را با کسانی که علاقه‌اش را بر می‌انگیرند از بین ببرد. او از داستانهای عاشقانه‌ای که ماری^(۳) دانشجوی زیبای رشتہ‌ی هنر و شاگرد شبانه‌روزی برایش تعریف می‌کند عمیقاً لذت می‌برد. داک نیز ماری را با آمیزه‌ای از شهوت و احساس پروانه مینگرد. ماری تا پیش از نزدیک شدن زمان ازدواجش با مرد جوان و قابل اعتمادی بنام بروس^(۴) با ورزشکار بیکار و بدون هدف به نام تورک^(۵) دوست بود که این شخص عمیقاً مورد نفرت داک است. یک روز صبح در حالیکه لولا شور و اشتباق گذشته‌ی خود را دوباره بازیافته خانه را نظافت کرده و به افتخار زوج تازه تامازد شده شام دلچسبی تدارک دیده است داک شوهرش تورک همان ورزشکار بیکار، را در حال ترک کردن اتاق ماری می‌بیند. این بخورد موجب جنجالی جمیون آمیز می‌گردد که طی آن امیال سرکوب شده‌ی داک بصورت حمله‌ای تن و آدمکشانه به لولا خود را نشان می‌دهد.

نمایشنامه بعدی اینک تتح عنوان پیک‌نیک موقق تر از اثر تبلی در سال ۱۹۵۳، بصحنه رفت. این اثر هم برنده جایزه پولیتر^(۶) شد و هم جایزه‌ی پاداش انجم متنقدین تئاتر نیویورک را بخود اختصاص داد. دو اثر بعدی اینک هم به خوبی مورد استقبال قرار گرفت. ایستگاه اتوبوس^(۷) (نگارش ۱۹۵۵) و مردم دربار^(۸) (۱۹۵۶) نمایشنامه باس رایلی به شهر^(۹) برمی‌گردد.

نمایشنامه «ملایم نشو» اثر دیگر اینک (۱۹۶۸) اثربود که ارزش‌های انسانی را علیرغم ضعف‌های بشری مورد تأیید قرار می‌دهد. اینک چندین نمایشنامه کوتاه نیز نگاشته است که از میان آنها می‌توان به لویولینک به خاطر روشن^(۱۰) (انشار ۱۹۵۰) یک اثر کمدی درباره زنی چاق که اطلاعات زیادش پیرامون گرفتن امضاء از دیگران او را در نظر گروهی از جوانان بسیار برجسته ساخته است، اشاره کرد.

نمایشنامه پسری در زیرزمین^(۱۱) (نگارش ۱۹۶۲) درباره زندگی مرد میانسالی است که شدیداً تحت سلطه‌ی مادر خود قرار دارد و کارش کفن و دفن مردگان است. روزی فرا میرسد که او می‌ایست مراسم خاک‌سپاری یکی از تزدیکرین کسانی را که عمیقاً مورد توجهش بوده را انجام دهد. شور، اید و سرزندگی این شخص در دوران حیات همواره باعث تحسین و تشویق او قرار داشته است.

اکثر نمایشنامه‌های اینک به فیلم درآمده‌اند و بسیار مورد توجه قرار گرفتند. دو اثر دیگر این نویسنده به نامهای همه سقوط می‌کنند (۱۹۶۲) و رقصاههای استریپتیز (۱۹۶۳) هم توسط کمپانی‌های سینمایی به فیلم درآمدند.

ویلیام اینک در سال ۱۹۷۲ در سن شصت سالگی چشم از جهان فروبست.

(انشار ۱۹۶۲) زندگی دو جوان را به تصویر می‌کشد که عشق‌هایشان به دلیل کینه‌توزی پدر دختری که دوست میدارند به نابودی کشیده می‌شود. اینک در پرداخت مشابه دیگری با عنوان شکوه علفزار^(۱۲) (انشار ۱۹۵۸) تجدید دیدار عاشقی را نشان می‌دهد که به سینم چهل سالگی نزدیک شده‌اند و تسلیم شدن به حالتی چون فقدان عشق در زندگی را بسیار دردناک می‌دانند.

این اثر که بزودی به فیلم درآمد جایزه سینمایی اسکار را از آن خود ساخت. سه نمایشنامه بعدی اینک، با عدم موفقیت مواجه شدند و این امر برای معتقدینی که انتظار تداوم و استعداد و درخشندگی قبل او را داشته کمی تعجب آور بود. این سه اثر عبارتند از:

فقدان گلسرخ‌ها^(۱۳) (نگارش ۱۹۵۹) که رابطه‌ی کوتاه مدت بین یک مرد جوان و یک زن بازیگر شکست خورده که شدیداً به عشق و ثبات احتیاج دارد را توصیف می‌کند. متعاقب آن نمایشنامه محبت طبیعی^(۱۴) (نگارش ۱۹۶۳) درباره تناقض در وجود زنی است که بین نیازهای پسر نوجوان و خلاف کارش از یکسو و احتیاج خودش به ایجاد رابطه‌ای قابل دوام با عاشقش از سوی دیگر درمانده شده است و در نمایشنامه پدر کجاست؟^(۱۵) (نگارش ۱۹۶۶) اینک بار دیگر به مسائل جوانان پرداخته است.

پابویس

1- Independence

2- Cansas

3- Iowa

4- Fother off from Heaven

5- Margeo jones

6- The Dark at the top of the Stairs

7- Come back, Little sheba

8- Dac

9- Lola

10- Marie

11- Bruce

12- Turk

13- Picnic

14- Pulitzer

15- Bus Stop

16- People in the wind

17- Bus Riley's Back in Town

18- Glory in the Town

19- Aoss of Roses

20- Nalural Affection

21- Where's Daddy

22- Dont go Gentle

23- To Bobolink, For Her Spirit

24- The Boy in The Basement

منابع

1- World Drama, McGraw Hill Encyclopedias (Vol 3)

2- The Concise Oxford Companion to the theatre. Edited by phyllis Hartnoll Oxford University Press.